

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Sundheds- og Forebyggelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. februar 2012
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Caroline Østergaard Nielsen
Sagsnr.: 2012-0032-0119
Dok.: 346284

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 349 (Alm. del), som Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 14. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Morten Bødskov

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 349 (Alm. del) fra Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt erstatningsansvarsloven indeholder bestemmelser om, at der kun er grundlag for at udbetale erstatning, såfremt afdøde havde et forsørgeransvar, og i bekræftende fald er regeringen enig heri?”

Svar:

Erstatningsansvarsloven indeholder dansk rets almindelige regler om udmåling af erstatning og godtgørelse for personskade og tab af forsørger. Loven indeholder således regler om udmåling af erstatning i de tilfælde, hvor der efter almindelige erstatningsregler (f.eks. den almindelige culpa-regel) findes en ansvarlig skadevolder.

Dansk erstatningsret bygger på det princip, at der som hovedregel kun kan kræves erstatning, når skadelidte har lidt et tab, det vil sige er blevet påført en økonomisk skade. Herudover er der dog på visse helt særlige områder fastsat regler om godtgørelse for ikke-økonomisk skade, f.eks. godtgørelse for svie og smerte, godtgørelse for varigt mén og godtgørelse for tort. En ikke-økonomisk skade er karakteriseret ved, at vurderingen af skaden beror på mere subjektivt prægede kriterier som lidelse, tort, ubehag mv., hvor der ikke uden videre kan opstilles en objektiv økonomisk målestok for skadens omfang og tabets størrelse. Skaden kan med andre ord ikke opgøres i ”kroner og ører”.

Dansk erstatningsret bygger endvidere på det princip, at det som udgangspunkt kun er den umiddelbart skadelidte, der kan kræve erstatning, hvorimod andre personer, som kun indirekte lider tab ved personskaden, ikke kan kræve erstatning.

Reglerne om erstatning til efterladte udgør dog en undtagelse fra udgangspunktet om, at det kun er den umiddelbart skadelidte, der kan kræve erstatning. Erstatningsansvarsloven indeholder således bl.a. særlige regler om forsørgertabserstatning.

Erstatningsansvarsloves § 12 fastslår, at den, der er erstatningsansvarlig for en andens død, bl.a. skal betale erstatning for tab af forsørger. Det er en betingelse for forsørgertabserstatning, at afdøde var forsørger. Afgørende for, om dette er tilfældet er i almindelighed, om der på skadestidspunktet forelå en forsørgelsessituation enten i retlig eller faktisk henseende. For-

sørgelse omfatter også værdien af afdødes arbejde i hjemmet. Erstatningsansvarslovens §§ 13-14 indeholder nærmere regler om udmåling af forsørgertabserstatningen til henholdsvis ægtefælle/samlever og børn.

Herudover kan efterladte efter erstatningsansvarslovens § 12 tilkendes erstatning for begravelsesudgifter. Efter erstatningsansvarslovens § 14 a kan der endvidere tilkendes efterladte et overgangsbeløb, der skal dække de forskellige uforudsete udgifter, som et dødsfald ofte medfører. Overgangsbeløbet kan udbetales uafhængigt af en eventuel forsørgertabserstatning, mens den, der har fået udbetalt et overgangsbeløb ikke tillige kan tilkendes særskilt erstatning for begravelsesudgifter.